

Sygn. akt VIII U 1377/17

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 r. w Gliwicach

sprawy H. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o datę przeliczenia świadczenia i wysokość emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 czerwca 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 7.11.2017 r. w sprawie VIII U 1377/17

w zakresie znaczników czasowych 00:00:43 - 00:17:54

	x (...) VIII U (...) 17 54 (...) (...) (...) (...) X.mp4
--	---

* * * * * początek tekstu

[**Przewodniczący** 00:00:01.766]

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wykonał prawomocny wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 kwietnia 2016 roku, dokonując przeliczenia od 1 listopada 2012 roku, to jest od daty określonej w wyroku sądu, emeryturę. Wysokość emerytury została ustalona na kwotę 3.990,91 złotych. Ubezpieczony H. K. w odwołaniu z dnia 18 lipca 2017 roku zaskarżył decyzję w całości, zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego, a to artykułu 107 paragraf 1 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, na skutek lakonicznego podania przez organ rentowy w uzasadnieniu decyzji podstaw prawnych i faktycznych, artykułu 7 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z artykułem 77 paragraf 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i artykułu 133 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez zaniechanie przeliczenia świadczenia od daty złożenia wniosku w powyższej sprawie. Zarzucono również błąd w ustaleniach faktycznych, bo bezzasadnie przyjęto, że w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 kwietnia 2016 roku wskazano datę, od jakiej winno zostać przeliczone świadczenie. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującego podniósł, że organ rentowy nie przedstawił dokładnego sposobu wyliczenia wysokości świadczenia, ze wskazaniem jak obliczono kwotę 1.618,64 złotych z rozbiem na lata 2012-2017 oraz nie wyjaśnił szczegółowo przeliczników za okres tam wskazany. Podniesiono, że H. K. wniosek o przeliczenie swojego świadczenia składał jeszcze w 2010 roku, a przeliczenia dokonano od miesiąca listopada 2012 roku. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że w dniu 5 listopada 2012 roku wpłynął do organu rentowego wniosek H. K. o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem 1.500 dniówek przodkowych w okresie od marca 1992 roku do listopada 1998 roku. Od decyzji tej ubezpieczony złożył odwołanie i ostatecznie w dniu 28 kwietnia 2016 roku w sprawie VIII U 1053/15 zmieniono decyzję w ten sposób, że przeliczono odwołującemu emeryturę poprzez zastosowanie przelicznika 1,8 do dalszych 400 dniówek z okresu od marca 1992 roku do listopada 1998 roku w miejsce zastosowanego przelicznika 1,5. W pozostałej części odwołanie oddalono. Apelacje obydwu stron zostały oddalone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach dnia 29 marca 2017 roku. Wyrok wpłynął do organu rentowego w dniu 31 maja 2017 roku i zaskarżoną decyzją wykonano prawomocny wyrok Sądu Okręgowego. Organ rentowy wskazał, że Sąd Okręgowy w Gliwicach nie wskazał w wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 roku daty, od której ma być przeliczona emerytura, ale zmienił decyzję organu rentowego z dnia 7 listopada 2012 roku wydaną na wniosek z dnia 5 listopada 2012 roku. Organ rentowy mógł wydać zaskarżoną decyzję jedynie w oparciu o artykuł 133 ustęp 1 punkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wyjaśnił, że ubezpieczony złożył w dniu 20 kwietnia 2010 roku wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury, ale decyzją z dnia 19 maja 2010 roku odmówiono ponownego ustalenia wysokości świadczenia, a odwołanie ubezpieczonego w dniu 25 stycznia 2011 roku zostało oddalone. Wyrok ten jest prawomocny. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. H. K. jest uprawniony do emerytury górniczej poczynając od marca 2008 roku. Do ustalenia jej wysokości przyjęto 35 lat i 7 miesięcy okresów składkowych oraz rok i 11 miesięcy okresów nieskładkowych. Do 46 miesięcy zastosowano przelicznik 1,8, a do 183 miesięcy przelicznik 1,5 (karta 109 akt emerytalnych). Dnia 20 kwietnia 2010 roku do organu rentowego wpłynął wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury H. K., który domagał się zaliczenia w wymiarze półtorakrotnym okresu od marca 1992 roku do listopada 1998 roku (karta 131-133 akt emerytalnych). Decyzją z dnia 19 maja 2010 roku organ rentowy odmówił przeliczenia stażu pracy z uwzględnieniem 1.500 dniówek z przelicznikiem 1,8 od marca 1992 do listopada 1998, a odwołanie ubezpieczonego zostało oddalone dnia 25 stycznia 2011 roku w sprawie VIII U 1495/10 przez Sąd Okręgowy w Gliwicach. Wyrok uprawomocnił się, a wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku sądu z dnia 25 stycznia 2011 roku został oddalony postanowieniem z dnia 31 maja 2012 roku. Odrzucono wówczas apelację. Dnia 18 października 2011 roku do organu rentowego wpłynął kolejny wniosek o przeliczenie stażu pracy z uwzględnieniem dniówek w wymiarze półtorakrotnym i pismem z dnia 4 listopada 2011 roku organ rentowy poinformował odwołującego, że sprawa przeliczenia stażu pracy została załatwiona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia

25 stycznia 2011 roku i brak jest podstaw do rozpoznania wniosku. W dniu 6 lutego 2012 roku do organu rentowego wpłynął kolejny wniosek o przeliczenie czasu pracy w okresach od 2 marca 1992 roku do 13 maja 1993 roku i od 1 czerwca 1993 roku do 30 listopada 1998 roku w wymiarze półtorakrotnym. Decyzją z dnia 27 lutego 2012 roku odmówiono przeliczenia świadczenia i decyzja została wysłana ubezpieczonemu oraz do wiadomości adwokat M. G. (karta 202 akt sądowych). Od decyzji nie zostało złożone odwołanie. Dnia 5 listopada 2012 roku ubezpieczony złożył kolejny wniosek

o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem dniówek półtorakrotnych za okres od marca 1992 roku do listopada 1998 roku w ilości 1.500. Wskazał świadków posiadających wiadomości na ten temat. Decyzją z dnia 7 listopada 2012 roku wniosek został załatwiony odmownie, a odwołanie z dnia 13 grudnia 2012 roku zostało oddalone wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 roku. Wyrok ten został uchylony do ponownego rozpoznania, a sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu w Gliwicach. Po ponownym rozpoznaniu sprawy w dniu 28 kwietnia 2016 roku zmieniono decyzję z 7 listopada 2012 roku w ten sposób,

że przeliczono H. K. emeryturę górniczą z zastosowaniem przelicznika 1,8 do dalszych 400 dniówek z okresu od marca 1992 do listopada 1998

w miejsce zastosowanego przelicznika 1,5, a w pozostałej części odwołanie oddalono. Orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego, a apelacja obydwu stron od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie III AUa 1052/16. Wyrok wpłynął do organu rentowego dnia 31 maja i został wykonany zaskarżoną decyzją. Ubezpieczonemu wypłacono należność za okres od 1 listopada 2012 roku do 30 czerwca 2017 roku w wysokości 1.618,64 złotych, a wysokość świadczenia ustalono na kwotę 3.990,90 złotych. Od decyzji tej złożono odwołanie, będące przedmiotem niniejszego postępowania. Dnia 9 sierpnia 2017 roku do pełnomocnika ubezpieczonego wysłano pismo, przytaczając treść artykułu 133 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wyjaśniono,

że przeliczenia dokonano od miesiąca złożenia wniosku o przeliczenie emerytury, to jest od listopada 2012 roku, w ten sposób, że zastosowano przelicznik 1,8 do dalszych 400 dniówek z okresu od marca do listopada 1998 w miejsce zastosowanego przelicznika 1,5

i wskazano również, z czego wynika kwota 1.618,64 złotych wypłacona tytułem wyrównania emerytury (karta 327-328 akt emerytalnych). Stan faktyczny jest bezsporny między stronami i wynika z akt organu rentowego oraz z akt tutejszego Sądu VIII U 1053/15, dowodom tym Sąd dał wiarę. Sąd zważył, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych Sądy Ubezpieczeń Społecznych zasadniczo nie badają naruszenia przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z czym zarzuty naruszenia artykułów 107 paragraf 1 i 3, artykułu 7 i 77 Kodeksu postępowania administracyjnego nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd Ubezpieczeń Społecznych stosuje przepisy Kodeksu postępowania cywilnego przy rozpoznawaniu odwołań od decyzji organu rentowego.

W niniejszej sprawie spór dotyczył dwóch kwestii, a mianowicie daty, od której należało przeliczyć emeryturę na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego

w G. z dnia 28 kwietnia 2016 roku oraz sposobu wyliczenia wysokości emerytury oraz wysokości należności za okres od listopada 2012 roku do maja 2017 roku. Ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przeliczenie świadczenia od daty złożenia pierwotnego wniosku w tej sprawie, ewentualnie domagał się uchylenia

i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu. Sąd I instancji orzekając w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o wysokość świadczenia nie może uchylić decyzji i przekazać sprawę do rozpoznania organowi rentowemu. Wynika to a contrario z treści artykułu 477 (14) paragraf 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz artykułu 477 (14a) Kodeksu postępowania cywilnego. Może jedynie rozpoznać sprawę merytorycznie oddalając odwołanie, bądź zmieniając zaskarżoną decyzję. Zdaniem Sądu

w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Faktem jest,

że ubezpieczony przed dniem 5 listopada 2012 roku kilkakrotnie składał wnioski

o przeliczenie emerytury poprzez zastosowanie przelicznika 1,8 do dniówek przepracowanych w okresie od marca 1992 roku do listopada 1998 roku, ale każdy z tych wniosków przed listopadem 2012 roku został załatwiony prawomocną decyzją,

bądź prawomocnym wyrokiem tutejszego Sądu. Tym samym brak jest podstaw do żądania nadpłaty emerytury za okres poprzedzający listopad 2012 roku. Wyrokiem z dnia

28 kwietnia 2016 roku w sprawie VIII U 1053/15 zmieniono decyzję z dnia 7 listopada 2012 roku, która załatwiała wniosek z dnia 5 listopada 2012 roku. Zgodnie z artykułem 133 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznanie lub podwyższenie świadczenia wypłaca się poczynając od miesiąca, w którym prawo powstało do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek

o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem artykułu 107 ustęp 3, który w niniejszej sprawie nie ma zastosowania. Artykuł 133 ustęp 1 punkt 2 dotyczy sytuacji, kiedy przyznanie niższych świadczeń było następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego. W niniejszej sprawie nie doszło do błędu organu rentowego, ani organu odwoławczego. Faktem jest, że Sąd Okręgowy zmieniając decyzję

z dnia 7 listopada 2012 roku nie określił daty, od której należy dokonać przeliczenia świadczenia, ale trzeba mieć na uwadze treść artykułu 133 ustęp 1. Wyrok wskazuje,

że zmieniono decyzję z dnia 7 listopada 2012 roku na skutek złożenia wniosku z dnia

5 listopada 2012 roku. Tak więc nie jest uzasadnione żądanie przeliczenia emerytury za okres wcześniejszy, poprzedzający wniosek z dnia 5 listopada 2012 roku. W tym zakresie nie toczyło się żadne postępowanie zainicjowane wcześniejszymi wnioskami, wnioski te zakończyły się prawomocnymi orzeczeniami przed dniem (...). Ma rację skarżący, że z treści decyzji nie wynika sposób wyliczenia nadpłaty emerytury za okres od listopada 2012 roku do czerwca 2017 roku, kwestia ta została jednak wyjaśniona w piśmie organu rentowego dnia 9 sierpnia 2017 roku. Pełnomocnik organu rentowego dokonał również wyliczenia należnej emerytury w piśmie procesowym z dnia 23 października 2017 roku. Różnica na korzyść ubezpieczonego wyniosła 1,68 złotych i jest spowodowana błędem rachunkowym, ponieważ na stronie 3 wyliczenia błędnie wskazano kwotę 1.813,12 złotych zamiast 1.813,22 złotych. Wyliczenia te były wykonywane przez pracownika wydziału obsługi prawnej poza systemem komputerowym i różnica mogła powstać przy zaokrągłaniu groszy. Zdaniem Sądu organ rentowy nie popełnił błędu przy ustalaniu wysokości emerytury i wyliczeniu nadpłaty. Odwołanie w tej części również oddalono. Wyrok wydano na podstawie artykułu 477 (14) paragraf 1 Kodeksu postępowania [K. tekstu 00:17:130.148]

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

(-) SSO Teresa Kalinka